

'Uitspattingen van studenten'

Voor de ogen van mijn dochttertje: Walgelijk!

donderdag 6 oktober 2016, Minke Haveman

De studentenverenigingen halen tot nu toe zo'n beetje iedere week het nieuws. Van uit de hand gelopen ontgroeningen tot bedragen die de pan uitrijzen voor een feestje. Nieuwelingen die er graag 'bij willen horen' en zich daarom in de raarste bochten wringen. Iets wat Minke Haveman absoluut niet begrijpt. Zij en haar dochter (6) waren getuige van een bizar schouwspel. Ze [schreef](#) er een rake blog over.

Een jongen met tutu en daaronder blote, knokige benen komt uit de Albert Heijn gestrompeld en trekt een blik bier open. Achter hem komt ook zijn maat, een levensgrote banaan, naar buiten. Hij doet hetzelfde. Ze sluiten zich aan bij de rest van het gezelschap: twee meiden in overall en een clown van 1 meter 90. Met hese stemmen verzochten ze de noodzaak van hun korte pauze.

Verkleiden

Mijn dochter van zes kijkt geamuseerd naar het clubje en vraagt me waarom die jongen een rok aan heeft. 'Oh, gewoon studenten', zeg ik. 'Zij zijn net in Groningen voor de grote school en nu leren ze elkaar en de stad kennen.' Geinig, vindt ze. Want zij houdt ook van verkleiden. Dus ze snapt het wel. En ik ook.

Tot ze een A4-tje tevoorschijn halen. Er staan opdrachten op. 'Opdracht 3', galmt het schor over de mensen heen. De voorleesjongen in clownspak hoest en fluimt. 'Tepel tegen tepel', oreert hij plechtig. 'Maak een foto waarbij twee van jullie tepels elkaar raken.' Er wordt kort gejoeld door de banaan.

Vrouwentepel tegen vrouwentepel

"Mannentepel tegen mannentepel is vijftig punten", gaat de clown verder. Een paar voorbijgangers kijken verbaasd op. "Man-vrouw is honderd punten." Ik zet mijn dochter achterop de fiets. "En vrouwentepel tegen vrouwentepel is honderdvijftig punten", klinkt het verrukt.

Nu joelen alle jongens. "Dat lijkt me duidelijk", roept de clown. Tegen de meisjes. De meisjes kijken elkaar kort aan. "Niet hier", zegt de een. "Nee, niet hier", zegt de ander. En de jongens kijken hoopvol naar het steegje verderop.

Gewoon studenten

Oh. Gewoon studenten. Zo deed ik het af. Want verkleed en bierdrinkend door de stad, daar is niks mis mee. Sterker: dat is zowel voor de studenten als de stad gewoon geinig. En een paar opdrachtjes voor punten, her en der wat grensverleggend: ook geinig. Maar hier gebeurt iets heel anders. Bijna ongemerkt en gedoogd.

Ik ben weggefietst, want vond dat mijn dochter wel even genoeg kennis had gemaakt met het studentenleven. Dus ik weet niet of de meisjes het uiteindelijk gedaan hebben, maar ik vermoed zwaar van wel. Want weiger maar eens.

Drie jongens die ervan uit gaan dat je wel even je tepel tegen die van je groepsgenoot duwt, terwijl er een foto van wordt gemaakt en dan ook nog in naam van de vereniging waar je zo graag bij wil. Bij weigeren zouden ze hun groepje punten door de neus boren. En zouden ze bovendien preuts of saai zijn.

Dan maar geen lid

Voor die meiden: weigeren was meer dan logisch geweest. Weigeren had gemoeten, zelfs. Dan maar minder punten. Sterker: dan maar geen lid. Dit mag niemand vragen. Dit hoeft niemand te doen. Niks preuts, gewoon respect voor jezelf.

Voor die jongens: hoe durven jullie? Waarom zei geen van jullie dat de opdracht belachelijk was? En denigrerend, bovendien? Dat het onder druk zetten van meisjes om hun tepels niet alleen te onthouden, maar ook tegen die van een ander aan te houden én daar een foto van maken gewoon helemaal niet, nooit oké is?

Het hoort erbij

Voor de makers van deze opdracht: ga je schamen. Heel hard. En ga in therapie om je beeld van vrouwen recht te laten zetten. Dit is inderdaad níet meer van deze tijd. En had nooit van welke tijd dan ook moeten zijn.

Voor zij die roepen dat het hele ontgroeningsfestijn er 'gewoon bij hoort' en 'spelerij' is of zelfs 'voorbereidt op het echte leven'. Wat?! Moedigen jullie je eigen zonen en dochters aan om zich aan te sluiten bij deze fantastische verenigingen?

Weten jullie dan eigenlijk wel dat jullie dochters in naam van hun aanstaande vereniging in tochtige steegjes hun tepels onthouden en tegen elkaar houden terwijl hitsige jongens verkleed als banaan, ballerina of clown dat fotograferen? Is dát dan waar je jaren je best voor doet? Is dat dan wat je je dochters gunt? Of je zonen?

Lees ook:

Hey corpsbal, je hebt een keuze hè?

Meegeven dat ze mag weigeren

Ik vond het walgelijk. Maar wat ik nog het meest kwalijk vond: dat dit onder de oren en ogen van mijn dochter gebeurde. Als we dan met z'n allen bepalen dat dit bijna culturele erfgoed zo belangrijk is voor onze maatschappij, doe het dan inderdaad maar gewoon binnen de vier muren van jullie peperdure of minder dure pand. Want nu mag ik uitleggen dat het niet normaal is om tepel tegen tepel in steegjes rond te hangen.

Ik zal mijn dochter in ieder geval meegeven dat ze mag weigeren. Moet weigeren. Dat het volledig gelegitimeerd is om bij dit soort idioterie weg te lopen. Wat de consequenties ook zijn. Ik zal haar leren dat ergens bij horen alleen maar waardevol is als de anderen elkaar respecteren en gelijk zijn. En dat het ook prima is om ergens niet bij te horen. Bij te willen horen.

Dat ze zich geen bergen goud moet laten beloven als ze daarvoor eerst door de stront moet kruipen. En dat ze überhaupt nooit door stront hoeft te kruipen. Al helemaal niet voor mannen in een bananenpak.

